

архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 24-25
(1295-1296)
березень-
квітень
2006 рік

СПРАВЖНЯ ВОСНА ВЖО НЕ ЗА ГОРАМИ

Ось і зими кінець. На календарі принаймні. Тепла від сонця, що світить на всі свої промені, поки що дуже мало. Ми всі вже замучилися від тягару шуб, дублянок, волохатих светрів. І весь час тягнемо носом — чи не пахне справжньою весною? Так хочеться вдягнутися у щось таке, що не суперечитиме показам термометра за вікном. Але все ж таки квіти, романтика, прозорість все не за горами. І незалежно від вибриків природи невдовзі додасть нам сонячного настрою!

Nota-bene

У ЧОМУ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ ПАТРІОТИЗМ?

Оля БАРАН, студентка II курсу КНУБА:

"Патріотизм починається з мови"

Мені здається, що насамперед патріотизм повинен проявлятися в мові. Сьогодні багато українців розмовляють російською. Як на мене — це неприродно. Звичайно, є люди, які раніше не знали української мови, але якщо вони намагаються її вивчити, то це і є патріотизм.

Тарас ГАБРЕНКО, студент III курсу університету:

"Не закривати очі на проблеми у твоїй країні"

Патріотизм — це перш за все любов і повага до свого, рідного, яке є і повинне бути для кожного з нас найдорожчим. Крім того — це вміння не закривати очі на особисті проблеми та проблеми держави. Важливо також не боятися відстоювати власну думку та переконання. В цьому і полягає патріотизм.

Ірина ЯБЛОНСЬКА, студентка IV курсу

архітектурного факультету:

"Наше життя — це і є патріотизм"

Мені здається, що патріотизм проявляється в тому, що кожен з нас, плануючи власне життя, десь на підсвідомому рівні творить його. Навіть, якщо ти студент і задумуєшся над власною долею, таким чином ти думаєш і про державу, про її майбутнє. В цьому також, я вважаю, проявляється патріотизм. Ми живемо як для себе, так і для майбутнього. А загалом, важко дати якийсь однозначне визначення патріотизму.

Микола ЗАХАРЧУК, студент V курсу:

"Сьогодні потрібно думати про виживання"

Патріотизм — це поняття досить загальне. Моя думка така: патріотизм повинен проявлятися щодня і не тільки з боку громадян, але й від держави, яка зобов'язана створити певні соціальні умови для життя.

Інакше, досить складно говорити про патріотизм, особливо, коли ти повинен думати лише про виживання.

Юлія СТРЕЛЬЧЕНКО, студентка I курсу:

"Берегти історичну пам'ять народу"

Патріотизм проявляється найперше у ставленні до культурної спадщини країни. Потрібно шанувати пам'ятки архітектури та культури. Поважаючи своє таким чином ми зберігаємо історичну пам'ять народу. На мою думку, в цьому і полягає патріотизм. Окрім того, кожен з нас, працюючи в тій чи іншій сфері, створює національний продукт та збагачує державу. Патріотизм, як на мене, полягає також у прагненні вдосконалити себе, а отже, принести більшу користь власній державі. Потрібно цікавитися життям країни — політичним, економічним, адже це чи не найважливіші сфери у нашій країні.

Опитувала НАТАЛКА СЕРЕДНЯК, студентка газети

6 над чим працювати

Забезпечення й захист прав та інтересів студентів — це основне завдання органів студентського самоврядування. Студентське самоврядування здійснюється на рівні академічної групи, відділення, факультету, гуртожитку, вищого навчального закладу. Основні принципи своєї діяльності органи студентського самоврядування реалізують у напрямках організації навчального процесу, забезпечення виконання студентами своїх обов'язків; сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів, створення умов для проживання та відпочинку; сприяння діяльності студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами; організації співробітництва зі студентами інших вузів та молодіжними організаціями; участь у вирішенні питань щодо міжнародного обміну студентами.

Початком свого існування в Києві студентське самоврядування завдячує Національному університету "Києво-Могилянська Академія", пізніше поширилося на найбільші вузи, такі як КПІ, Національний університет ім. Тараса Шевченка, а також і Київський національний університет будівництва й архітектури.

У нашому університеті студентське самоврядування зародилося в 2000-му році завдяки ініціативі ректора А.М.Тугая, й проректора М.М.Овстріна. Отже, вони дали життя першим іскрам студентської де-

Самоврядування забезпечує й захищає права студентів

мократії в КНУБА. Тоді ж, при безпосередній участі декана О.В.Кашченка та В.М.Смирнова перші осередки самоврядування з'явилися на двох факультетах: архітектурному і ФАПТ (АБВ). Це було важливим кроком у розвитку студентської демократії і заклало міцне коріння у становленні студентського самоврядування в університеті. Так, вже у 2001-2002 роках ідея студентського самоврядування поширилася на всі факультети.

На сьогоднішній день студентське самоврядування в КНУБА є великою розгалуженою системою, яка за своєю структурою охоплює весь університет, а за напрямками діяльності — усі сфери його життя. Центральним виборчим органом є Рада студентського самоврядування (РСС). Починаючи з найменшої організаційної одиниці університету, представники РСС у кожній групі є старостою (заступник старости) групи, на кожному курсі — один із старост. Представник РСС курсу, представник профспілки студентів, а також голова студради гуртожитку входять до РСС факультету. В свою чергу голова студради гуртожитку і голова РСС факультету входять до факультетської вченої ради та до РСС університету. В РСС факультету і університету, окрім вищезазначених

членів, є відповідальні за культсектор, спортсектор, науковий і інформаційний сектори, організацію виставок та презентацій, які обираються з числа осіб, які займаються відповідною діяльністю. На сьогоднішній день головами РСС на факультетах є: В.Терешевич (будівельний фак.), В.Бабій (будівельно-технологічний), А.Матах (ГІСТ), Є.Вашченко (ФАПТ), С.Сиротак (сантехнічний фак.), Ю.Сукайло (архітектурний). Основна робота, яку проводять на факультетах постійно, — це розбирання конфліктних ситуацій, інформування студентів про культурні заходи, олімпіади, конкурси, екскурсії; проведення заходів, анкетування студентів на різні теми, крім цього, на даний момент реконструється радіомережа навчального закладу. Важливу роль належить керівникові відділу виховної роботи О.М.Сергієнку, доц. М.В.Степанову, заступнику декана архітектурного факультету В.І.Королю, які є кураторами в організації і роботі Ради.

Рада студентського самоврядування і відділ виховної роботи в процесі своєї діяльності налагодили тісні зв'язки з такими громадськими організаціями, як молодіжна організація "Нова хвиля", що проводить лекції для студентів протягом усього року, основною темою яких є здоровий

спосіб життя; співпрацює з телевізійними каналами УТ-1, 1+1 в організації зйомок програм з різноманітної тематики, де наші студенти беруть участь як глядачі та безпосередні учасники. Молодіжна громадська організація "Економічний альфенс" вже стала надійним партнером РСС та студентства нашого закладу. Основними напрямками її діяльності є безкоштовне надання зминок на купівлю одягу, ортехники, організації відпочинку тощо; безвідсоткове кредитування студентів під час придбання ПК тощо. Варто зазначити, що РСС постійно працює над розширенням зв'язків з організаціями, щоб студенти якнайкраще провели роки навчання в стінах КНУБА та найпоширеніше відчували студентське життя.

Все ж поряд з великими досягненнями, які здійснило студентське самоврядування університету за роки діяльності, існують й недоліки, що гальмують його ефективний розвиток. Так, основним таким фактором є обмеженість у розповсюдженні інформації, що диктується слабким інформаційно-технічним забезпеченням, станом радіомережі та ін., що не дозволяє зробити інформацію оперативною і доступною для всіх. Тому можна стверджувати, що подолання цих перешкод стане новим кроком у розвитку студентського самоврядування. Отже, є над чим працювати...

О. ЯЩЕНКО,
голова Ради студентського
самоврядування університету

Згадують студенти 70-х років XX століття...

Випускники КНУБА 60-70-х років та кож пам'ятають, що і в їх час активно працювало студентське самоврядування. Так, доцент кафедри технології будівельного виробництва О.В.Фролова розповідає, що у ті часи існували студентські деканати, які очолював студентський декан. Обирали свого декана старости й комісії груп, для яких пролозиці вносили самі студенти. Студентські деканати вирішували й найбільш актуальні питання — призначення й розподілу стипендій та місць у гуртожитках. Якщо ж виникали спірні питання, до їх розв'язання підключався декан факультету. Активну участь у самоврядуванні брав тодішній однокласник доцента Фролова, нині Герой України, президент корпорації "Укрестарвінград" Микола Орленко. Саме він виконував обов'язки студентського декана будівельного факультету.

Існувала тоді й Рада Старійшин, яка мала право покарати тих, хто безвідповідально поведився на лекціях, практичних заняттях. До Ради входили, як кажуть, "дорослі" юнаки, які відслужили в армії, працювали на будовах й ін.

О. КОМНІЦЬКА,
студентка газети

Міркування

ЧИ МАЄ БУТИ КНИЖКА ДОРОГОЮ?

Польський маркетинголог з книжкового бізнесу Яцек Влодарчик у своїй книзі "Маркетинг у видавничій справі — фантазія чи дійсність?" зауважує: "Тільки у нас видавче уболіває за "бідного" студента, продаючи йому книжки за собівартістю. Студенти ж, ясна річ, не проти "нагірті" видавців, жерстокіпуючих книжки, і їм байдуже до авторських прав та рівня зарплати пересічного працівника видавничого галузі. "Книжка не горілка і повинна бути дорогою", — написав у своєму каталозі один з видавців. Рівень роздрібних цін на книжки у Польщі, в Україні, в Македонії та Киргизстані повинні зрівнятися із цінами книжок на Заході. Цей процес відбувається повільно, але невпинно".

Питання: "Якими мають бути книжки?"

теж включає ціновий фактор. Хочеться, щоб потрібні видання були такими, які без вагань можна купити.

Про інші міркування щодо видавничої справи можна прочитати у відповідних студентів і викладачів КНУБА, що вони надали студентській газеті Н.Середняк:

Вікторія ЮНАК,
студентка II курсу КНУБА:
"Потрібно купувати, незважаючи на ціну"

Книжка не повинна бути дешевою, але й не надто дорогою. Потрібно для навчання книжку купувати, незважаючи на ціну. Звичайно, кожна праця мусить адекватно оплачуватися, але в нас затрати праці не відшкодувати й оплати. Студенти не завжди може купити те, що хоче.

ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ Д.,
викладач університету:

"Книжка має бути доступною"

Ціна залежить від того, в якій країні з'явилось видання, хто його написав тощо. В Україні, я вважаю, книжка має бути доступною. Мій друг розповідав, що купив Гончарова за три гривні. Якщо класиків можна купити за кілька гривень, то це крах культури. Але недорогими мають бути посібники, словники...

Ольга ПЕРВУН,
студентка IV курсу КНУБА:
"Добрі книжки повинні коштувати дорого"

Нещодавно прочитала книжку Річарда Баха "Чайка Джонатан Лівінгстон". Вона коштує 25 гривень, але за неї я готова дати й

більше: добрі книжки повинні коштувати дорого. Творці книжок повинні, як і решта митців, заробляти своєю творчістю. Краще мати одну якісну книжку, ніж сто будь-яких. Коли дорого книжку дашь друзям, говориш: "Будь ласка, обережніше, ця книжка для мене справді дорога".

Сергій НОВИЦЬКИЙ,
студент III курсу університету:
"Для студентів — дешево"

Однозначно, ні. Студенти бідні (стипендія ж мала), а книжок треба багато. Говорю про тих, хто вчиться, а хто не вчиться, платити за все, то йому і книжки не потрібні. Звичайно, окремі місця з дорогих підручників завжди можна перекусити. А це можна цікаво, добре оформлену книжку видати великим тиражем, і вона дасть такі самі прибутки, якби була дорогою.

Опитувала Н.СЕРЕДНЯК

Виповнилось 10 років військовій кафедрі – одній з провідних кафедр КНУБА. Військова кафедра підготовки спеціалістів з питань цивільної оборони була створена за Постановою Кабінету Міністрів України № 278 від 4 березня 1996 року. З 1944 року кафедра існувала як військова кафедра по підготовці офіцерів запасу інженерних військ й підготувала близько 15 тисяч офіцерів інженерних військ. Нині кафедра готує офіцерів запасу за спеціалізацією – командири аварійно-рятувальних взводів та командири інженерно-технічних взводів. З честю і гідністю служили й служать офіцери-випускники у Збройних Силах, у Міністерстві надзвичайних ситуацій, у Міністерстві Внутрішніх Справ України.

Час диктує свої вимоги до офіцерських кадрів запасу на мирний чи воєнний період в системі Цивільної Оборони України. Тому ті міністерства, яким ми підпорядковані, мають постійно й максимально допомагати у забезпеченні кафедр високпрофесійними викладачами, сучасною технікою, засобами малої механізації, хімічним й інженерним майном, що є вкрай актуальним.

Довгий час очолював колектив кафедри досвідчений військовий практик, колишній начальник штабу Окремої мобільної механізованої бригади (м.Донецьк) полковник Михайло Володимирович Герман, діяльність якого як керівника оцінена високою державною нагородою – "Трохиною відзнакою Міністра надзвичайних ситуацій України". Головною метою діяльності всього колективу викладачів та учбово-допоміжного складу кафедри є навчати майбутніх командирів взводів в певенно діяти зі своїм особовим складом в екстремальних ситуаціях, правильно організувати заходи по ліквідації наслідків різноманітних аварій, катастроф, щоб своєчасно прийти на допомогу людям у скрутну хвилину.

На належному рівні на базі військової кафедри проведені збори по підвищенню кваліфікаційного рівня молодих командирів рот системи МНС України. На практичних заняттях вони відпрацьовували тактику дій частин і підрозділів, організацію технічного обслуговування і ремонту техніки, проведення аварійно-рятувальних робіт і радіаційно-хімічного захисту населення. Офіцери кафедри – керівники занять – за високу якість організації і проведення навчачь з молодими офіцерами отримали подяки від керівництва МНС України.

Колектив військової кафедри

Підполковник кафедри С.В.Ананьєв приймає екзамен з тактики військ підрозділів цивільної оборони

Під час практичних занять з військово-інженерної підготовки

Сумлінно виконує свій службовий обов'язок професорсько-викладацький склад військової кафедри, а саме: заступник начальника військової кафедри, підполковник О.Островський, начальник ПМГ, полковник В.Войтенко, полковники запасу С.Дацьков і О.Романюк, останні пройшли сувору школу війни в Афганістані. У ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС брали участь полковники запасу В.Горобішнік, В.Дзюбенко, С.Петров та В.Павленко. Розмінування території України від вибухових зарядів часів Великої Вітчизняної війни займалися полковники запасу В.Дзюбенко та С.Петров. За мужність і героїзм всі нагороджені високими Державними орденами і медалями.

Велику науково-дослідну роботу виконують офіцери військової кафедри, багато хто з них підвищує свою кваліфікацію, навчаючись в різних вузах, зокрема в Кам'янечі-Подільському військово-інженерному інституті при Подільській державній аграрно-технічній академії.

Військовою кафедрою розроблені, затверджені, пройшли практичне випробування в ході занять 225 методичних розробок з 18 дисциплін навчання, підготовлено 26 учбових посібників і методичних вказівок з усіх дисциплін військової підготовки. Професорсько-викладацьким складом кафедри спільно з студентами ведеться наукова робота шляхом проведення наукових досліджень. З вересня 1996 р. і понині опубліковано 60 наукових праць, з яких 5 – за участю студентів. Результати наукових робіт використовуються при вирішенні актуальних проблем військового навчання студентів, розробці учбових посібників, втілюються в навчальний процес. З 2001–2002 навчального року філіал військової кафедри при КНУБА у Кримській академії природоохоронного та курортного будівництва в Сімферополі розпочав підготовку спеціалістів-ритуальників офіцерів запасу за контрактом.

Підсумком діяльності військової кафедри є те, що естафету старших поколінь упевнено підхопили студенти, які після закінчення кафедри та університету гідно служать у військах ЦО МНС України. Серед них А.Багрий, С.Серпенко, Л.Шпаківський, О.Проботюк.

Завичай студенти проходять навчальні збори на базі військової частини Д-0040. Після проведення зборів в урочистій обстановці (в присутності рідних і близьких) вони приймають присягу на вірність народові України і стають справжніми захисниками Вітчизни.

Результати державних іспитів показують, що студенти успішно засвоюють курс військової підготовки, отримують відмінні знання зі спеціальності. Керівництво кафедри, весь особовий склад займають активну громадянську позицію у вихованні підрастаючого покоління. Серйозна увага приділяється патріотичному вихованню шкільної молоді Києва: кращі школярі виступають на науково-практичних конференціях з рефератами й повідомленнями, неабайдуже ставиться кафедра і до шанування ветеранів війни. Колектив військової кафедри тісно співпрацює з радою ветеранів університету. Напередодні всенародного свята Дня Перемоги проводить традиційні зустрічі майбутніх офіцерів з ветеранами Великої Вітчизняної війни. Усвідомлюючи важливість своєї ролі в підготовці та вихованні майбутніх кадрів для системи МНС військова кафедра віддає та віддаватиме знання й практичний досвід для виконання обов'язку перед державою.

Матеріал підготували:
**І. ГУДИМ (ПЦБ-57), студент газети,
В. ДЗЮБЕНКО, полковник
запасу кафедри**

День народження відзначає не тільки люди. Є дати, які ми пам'ятаємо і шануємо, бо вони тією чи іншою мірою стосуються нашого життя і діяльності. Такою датою для нас є 5 травня – День преси і виходу у КІБ першого номеру газети "За будівельні кадри". Це було у 1962 році. У 50–60-ті роки в Україні почали засновувати багатотиражні газети на заводах, фабриках, у навчальних закладах, в яких подавалося багато корисної інформації. Так, в газеті "За будівельні кадри", якою користуються сьогодні дослідники історії, – про розвиток матеріально-технічної бази інституту, відкриття нових спеціальностей, факультетів і лабораторій, про організацію навчального процесу й звичайні навчальні будні, про студентів-відмінників та провідних науковців чи спортсменів.

Протягом 20 років газета писала про будову нових учбових корпусів. У будівництві їх брали безпосередню участь студентські будівельні загони. "У 1963 році – було перше велике свято, – згадується на сторінках газети. Після цього заклад весь час розширював свої площі, будовався, зростає. Так, у 1966-му прийняв перших відвідувачів актовий зал, через рік студенти вже мали чудовий спортивний корпус, у якому можна було займатися 38 видами спорту. У 1977-му став у дію 2-й учбовий корпус, що по вул. Освіти; трохи пізніше введено до ладу 9-ти поверховий лабораторний корпус, у якому розміщено галузеві науково-дослідні лабораторії, випробувальні центри будівельних конструкцій та інститут будівельної механіки, в'язучих речовин і матеріалів, будівельно-дорожньої й інженерної техніки й ін."

"У 1982-му в КІБі було чергове свято", – писала наша газета тоді. Студенти архітектори отримали новий учбовий корпус площею 14567 кв.м учбової площі. За словами тодішнього ректора, д.т.н., чл.-кореспондента АН УРСР, професора Ю.О.Ветрова, "такий учбовий корпус – єдиний в Радянському Союзі..." (на фото).

Якщо погортати газету хоча б за кілька років, то можна побачити тут цікаві матеріали про студентське життя, студентські замітки, кореспонденції, вірші, гумор, дружні шаржі, малюнки архітекторів... У 90-ті роки газета змінила свою назву на "Архітектура і будівництво".

Наступного року наші газети виповнюється 45 літ. Але це молода газета як за своїм духом, так і за віком її читачів і творців. Як завжди навколо редакції гуртується суспільно активні й творчі люди, викладачі, співробітники, студентські кореспонденти й друзі газети. У ці весняні дні вітаємо їх, а також усіх читачів з Днем народження газети КНУБА. Бажаємо їй довгого й щасливого життя, довіри читачів і відданості журналістів своїй благодійній місії.

**І.ГЕРАЩЕНКОВА,
редактор газети університету**

Сімейний гуртожиток

Для моєї думки, це неправильно!

Для студентської мамі-одиначки платити за дитину як і за себе це важко

Дуже часто матеріали до редакції студентської газети "Архітектура і будівництво" студенти приносять самі, без будь-якого замовлення. Завдяки цьому ми можемо триматися на нульбі студентського життя. Ось і цей матеріал постійний наш студент Богдан Герасько з ГІСУТу надумав собі сам. Його зацікавило життя сімейних студентських пар. Дізнатися про це допомогла Богданові командант гуртожитку № 1 Світлана Миколаївна Сябрук.

Підтримка молодих сімейних студентських пар є пріоритетом в контексті питань нагального вирішення у такому елітному вузі як КНУБА. В сімейному гуртожитку № 1 досить часу, день у день пліне скромне та затишне життя молодих студентських родин.

Кохання та спокій панують у стінах студентського будинку, а веселі дитячі голоси лунають звідусіль, переповнюючи серце кожного радістю та бажанням жити. Мешкає тут 91 студентська сімейна пара та 2 молоді мамі-студентки з дітьми. Одна з матерів виховує сама дівчинку, а інша аж двох хлопчиків. Цей гуртожиток став затишною домівкою для дев'яти іноземних пар (які здобувають вищу освіту у КНУБА) з Китаю, Ірану, Лівану та Йорданії. Сімей, в яких батько є іноземцем, а мати – українка налічується три. З них лише одна пара виховує дівчинку. Варто відзначити той факт, що на відміну від українських пар, іноземці на час навчання в універсі, не прагнуть заводити дітей.

В турботі і піклуванні молодих батьків виховується 48 дітей. У 2005 році наші студенти порадували Україну і КНУБА аж 12 – ма малюками. Під Новий рік батьками готувалися стати ще 5 пар. Ваша студентська газета А+Б бажає всім міцного здоров'я, щастя й стати добрими батьками у майбутньому для своїх малюків.

Щоденну чистоту та комфорт у гуртожитку допомагають створювати працівники під керівництвом Світлани Миколаївни Сябрук. Умови проживання у гуртожитку самі студенти вважають цілком нормальними та прийнятними. Дім студентів збудовано за блочним плануванням. У кожному блоці по дві кімнати: двомісна (12 м²) та трьохмісна (18 м²), є санвузол та комірчина. За законом кожній людині необхідно мінімум 6 кв.метрів простору.

Оплата за гуртожиток № 1 для студентів передбачена з урахуванням матеріального стану: місячна (49,80 грн.), річна (597,60 грн.) а для випускників: місячна (49,80 грн.) та 10-місячна (498,00). За дитину оплата здійснюється так як і за студента. На мою думку, це неправильний підхід!

80 відсотків першокурсників київських вищих навчальних закладів зізнаються, що не готові до створення сім'ї – мовляв, для цього потрібні гроші, житло, машина. Про взаєморозуміння та партнерські стосунки мало хто за думується. Зниження народжуваності дітей передусім пов'язано з нестабільністю родинного життя. Справжня сім'я – це життя заради коханої людини. Міцність її залежить насамперед від готовності до подружнього життя.

Кроки, зроблені новою владою, почали стимулювати українців народжувати дітей але студентство й досі залишається недостатньо соціально захищеним. Це стосується: оплати за сімейний гуртожиток. Порівняно: КНУБА оплата за проживання у КПІ дуже диференційована: за одну дитину батьки-студенти платять 20 гривень, а за двох студентів – бюджетники оплачують лише 25 гривень. Студенти контрактної форми навчання за проживання в сімейному гуртожитку своєї дитини платять 65 грн. На мою думку, в полі технічному університеті підійшли до оплати за малечу більш уважно. Там увійшли в положення, насамперед одиноких матерів-студенток. Як вище було звернуто увагу, в гуртожитку № 1 нашого універсі також є молоді мамі, які вимушені своїх діточок виховувати самі, й їм це не легко! Мені дуже хотілося б, щоб на їхнє положення звернули увагу".

Б. ГЕРАСЬКО, (ЗКД-41)

Культурні орієнтири

Шевченко та Жуковський

В цьому році великому синові українського народу Тарасу Шевченку виповнилося 192 роки. Великі поетичні та мистецькі надбання Тараса залишилися в пам'яті поколінь, переживши самого творця. Сьогодні я хочу розповісти про дуже важливу деталь біографії Тараса Григоровича, пов'язану з ім'ям Василя Андрійовича Жуковського, великого російського поета (1783—1852).

Поет-романтик Василь Жуковський прожив довге й добре життя, будучи людиною сердечною й справедливою. З його ім'ям пов'язане визволення з кріпосного молодого Тараса Шевченка, талановитого художника Ширявської петербурзької майстерні. Власне походження Жуковського, позашлюбного сина тульського поміщика Буніна та полоненої кріпосної туркені Сальки (прізвище та ім'я по-батькові він отримав не від рідного, а від

хрещеного батька), а також гаряча любов до мистецтва не могла не викликати його широкого співчуття до долі українського поета-самородка. Однак поміщик Ангельгардт, відчувши наживу, запросив дві з половиною тисячі карбованців за свого кріпосного. Тарас був у розпачі — проклинаючи гірку долю, був близький до самогубства. І лише підбадьорлива записка В. Жуковського (яку Тарас потім багато років носив у кишені), повернула йому душевну рівновагу.

Гроші були добуті своєрідним шляхом: портрет Жуковського, майстерно написаний Карлом Брюлловим, було розіграно на благодійній лотереї в квітні 1838 року. 1000 карбованців внесла царська родина, яку цікавила не стільки доля Шевченка, скільки віртуозна робота Брюллової. Великий князівні Марії Миколаївні, яка вважалася покровителькою мистецтва, особливо сподобалися в портреті... руки, й вона наполягла на

Молодий Т. Шевченко у майстерні відомого художника Карла Брюллової; завдяки його картині Тарас був викуплений з кріпацтва

тому, щоб "ці руки не пішли за межі палацу". Інші гроші внесли Жуковський і Брюллов. Нескінченну кількість разів цілував Тарас свою "вільну"...

К. Гречин, студент газети

Мужній дух тендітної Мавки

"Не знаю, як для кого, а для мене та хвилинка, коли б я побачила свою докладну біографію у друку, була б найприкращою хвилиною мого життя, дарма що в моїй біографії не знайшлося б нічого неособливо цікавого для людей, ні надто ганебного для мене самої".

На початку березня календар сповістив нам, що 135 років тому українська культура збагатилася ще одним геніальним, до того ж жіночим ім'ям — народилася Леся Українка. Слабка фізично, але сильна духом, поетеса, драматург, ерудитка... Ця непересічна постать заслуговує на пильну увагу, її твори — на перечитання й інсценування.

Леся Українка не поділяла думки, що для розуміння творів письменника неодмінно треба знати його життєпис. Такого ж погляду дотримувалася й чоловік поетеси Климент Квітка. Справді, принаймні внутрішнє життя Лесі, характер відчитуються у рядках її віршів і поем. Хоча, з другого боку, наприклад, пояснити, чому в багатьох творах Лесі Українки часто повторюються два слова — "крила" і "пісня", можна, тільки виходячи зі знання біографічних фактів: найбільшою мрією Лесі було бажання перерости окови слабокго тіла (злетіти), а м'які й сумні навіси рідної землі були відлунням її туги за рідним краєм (змужена була через туберкульоз періодично жити на чужині або на курортах).

Леся Українка не закінчувала ніяких університетів, її єдиний і досить суворим домашнім учителем була мати Ольга Косач, у літературі знала як Олена Пчілка. Вона розробила власну програму навчання, що відрізнялася широтою й об'єктивністю, але строгої системи в ній не було і про цей недолік сама поетеса згодом дуже шкодувала. Домашня освіта й виховання не обмежувалися читанням творів, що їх Ольга для своїх дітей спеціально перекладала українською мовою. Щоб діти краще знали життя народу й його звичаї, на сімейній раді було вирішено відвідати їх час від часу в глухі села на якісь цікаві події: весілля, обрядові танки, різні ігри, пов'язані з повір'ями. Тож художньо-образний світ Лесі формувала не тільки класика, і це відчутно в її творах — слово живе, глибоке, сповнене мудрості й волею до життя.

Такою пілішею побачив поетесу художник

Спочатку Тараса Григоровича поховали в Санкт-Петербурзі, але незабаром, у відповідності до "Заповіту" перепоховали в Україні. 26 квітня труну, акриту червоною китайкою, перевезли залізницею до Москви, а звідти на конях поштового тракту вирушили до Києва. Біля Дніпра у воза впряглися одягнуті в європейські костюми молоді люди. Це був Михайло Старицький — у майбутньому видатний письменник та театральний діяч, Микола Лисенко — у майбутньому великий український композитор, Петро Косач — пізніше батько Лесі Українки, Тадей Рильський — пізніше батько Максима Рильського та ін.

Відслідкували небіжчика в Київській церкві Різдва Христова, яку недавно відновили на Поштової площі Подолу.

8 травня процесією привіз до Канева пароплав "Кременчук". Через два дні прах Шевченка було відано рідній землі на Чернечій (тепер Тарасовій) горі. Таким чином закінчилося життя українського пророка, який прожив на волі лише 13 років, та з них 4 роки під пильним поліцейським наглядом.

Тарас Шевченко прекрасно розумів, яку велику роль грати його вірші для відродження гнобленої України, для піднесення рідної мови до світових висот. Тому й гаряче благає Музу: **Не покидай мене. Вночі, і вдень, і ввечері, і рано Вітай за мною і учи, Учи неложними устами Сказати правду. Помози Молитву діяти до краю. А як умру, моя сватко! Моя ти мати! Положи Своїх ти синів в домовину І осьтє єдиную спльозину В очі безсмертних покажи.**

Йому доводилося через зневіру йти до віри, через безнадію — до надії, через гнів — до милосердя. В душі повна нуртувала любов і ненависть вибухової сили, під час зіткнення яких він говорив як посланець Бога, як його першопосол.

Тарас Шевченко — не тільки поет громадського пафосу, але й ніжний лірик, що сягає глибин людської душі, досить загадати вірш "Садок вишневий...", щоб зрозуміти, що він і в поезії — художник.

Своїм Кобзарем Тарас Шевченко гарантував вічність своєму народові, мові, культурі. **В. Е. Михайленко, Заслужений діяч науки України, д.т.н., професор**

Самою старією Лесі гідна подиву. Ночами вона вивчала мови, географію, історію Сходу і східних культур, історію мистецтва і релігії, а для своїх молодших сестер у 19-річному віці (!) написала підручник "Давня історія східних народів". Крім того, поки Лесю Українку не спіткала тяжка неудага, вона чудово грала на фортепіано, захоплювалася органому музикою. Така всебічність таланту в Лесі поєднувалася з тонким розумом і працьовитістю, тож не могла не викликати замишування у відомих чоловіків того часу, зокрема в Михайла Павлика й Івана Франка ("ця хворя, слабка дівчина — чи єдиний чоловік на всій Україні!").

Леся Українка — сумовитий лірик. Але її мрійливість та переживання не були вузькою особистісною — тема Батьківщини, тема волі для України були в її творчості доволі помітні. Великий вплив, без сумніву, на формування Лесиною світогляду мала оточення: її дядько, Михайло Драгоманов, прихильник ідеї національної незалежності України від Російської імперії, був змушений емігрувати за кордон, тітка по батьку Олена Косач у участь у революційному русі не раз зазнавала арештів і заслання, навіть коханий поетеси, Сергій Мержинський, брав участь у революційному русі. "Старі мечі прожували, — нових ще не скували молоді руки", тож "Гордіна для праці настала" — заклики поетеси, що сприймалися як революційні, і через століття, на жаль (бо хотілося б жити вже в державі добробуту, а не ідеологічних воєн), не втратили своєї актуальності.

1896 року Леся Українка написала свою першу п'єсу "Блакитна троянда". За одну ніч у 1901 році, коли вираз на руках Лесі її коханий Сергій Мержинський, вона пише ліричну драму "Одержима". Публіці бракувало таких новаторських драм, але таким драмам бракувало акторів. Останнім драматичним твором стала поема "Оргія".

Останні роки життя Лесі Українки були боротьбою з "духами важкими" через недугу, що прогресувала. "Пишу — значить існую", — казала поетеса. Вона померла в місті Сурамі 1 січня 1913 року. Поховали Лесю в Києві на Байковому кладовищі. Зосталися її твори — справжня біографія душі, яка прагнула світла й була певна, що "світ іде до кращого".

Н. Баран, студент газети

Тарас Шевченко — безсмертний дух і символ України

В аудиторії № 408 кафедри нарисної геометрії, інженерної та машинної графіки висить портрет Тараса Григоровича, під ним чотири рядки автора:

"Учітесь, брати мої, Думайте, читайте, І чужому научайтесь Й свого не цурайтесь".

У березні виповнилася чергова річниця від дня народження (9 березня) і дня смерті (10 березня) генія, який перед нащадками постає в липких іпостасях. В одній людині органічно поєднуються геніальний поет, блискучий художник-живописець, графік, драматург і прозаїк. Іван Франко писав: "Він був сином крика і став володарем в царстві Духа. Він був кри-

ко — вже відомий письменник і художник — іде на батьківщину, де багато малює, склали альбом орфортів "Мальовишча України".

Вдруге Тарас Григорович вже як випускник Академії мистецтва, приїждить в Україну 1845 року, де працює співробітником Київської археографічної комісії. Багато малює, створює рукописний збірник віршів та поем "Три літа".

24 грудня він захаорів і наступного дня в домі свого друга, лікаря Козачокського, в очікуванні смерті пише невимірний "Заповіт".

Після одужання поет довідався, що в Києві діє Кирило-Мефодіївське товариство, на чолі якого — молодий професор М. Костомаров. Шевченко стає його активним членом і лідером йогого крила товариства. Товариство мало за мету повалення самодержавства і об'єднання слов'янських народів у федерацію. Провокатор Петров видав членів товариства владі, Шевченко був у цей час в Полтаві й про арешти нічого не знав. Коли він ізав на весілля Костомарова, перетинаючи човном Дніпро, йому було пред'явлено розпорядження про арешт.

На початку квітня його відправили до Петербурга, де відбувся суд, вироком якого поета вислали рядовим солдатом в Оренбурзький окремих корпус, де він пробув 10 років. На вироку Шевченка Микола І власноруч дописав: "Під найсуворіший нагляд і з заборонено писати та малювати".

Лише в лютому 1858 року йому дозволили повернутися до Петербурга. Через два роки з ослабленим здоров'ям та незламною душею Шевченка Імператорська академія мистецтва обрала своєю дійсним членом і за своїм творчому в тричі поспіль був нагороджений срібною медаллю.

В 1860 році втратив, а за життя Тараса Григоровича астанне було видано "Кобзарем". У редакції журналу "Отечественные записки" писався: "Шевченко належить до першокласних поетів слов'янського світу; його місце поряд з Міцкевичем і Пушкіним".

В останні роки життя поет користувався глибокою пошаною демократичних сил Росії та України, де "Кобзар" став однією з найлюбленіших книг. Але як людина і митець він відчував душевну самотність, тужив за домашнім затихком і теплом. Як справжній патріот, Шевченко хотів зробити це більше

вдяки яким 22 квітня 1838 року в житті Шевченка відбулася незабутня подія: на гроші, розіграні в лотерею, за портрет В. Жуковського, спеціально написаний Карлом Брюлловим, двадцятичотирирічний Тарас був викуплений з кріпацтва. Шевченко стає студентом Академії мистецтва і вчиться в класі Брюллової.

В цей час він був уже автором поем та віршів. В 1840 році в Санкт-Петербурзі друкується перша збірка віршів Тараса Шевченка "Кобзар". Тематика творчості народних співців — кобзарів — героїчна минуле України після знищення Запорізької Січі — набула гострого соціально-політичного характеру. Навесні 1843 року Шевчен-

Люблять і цінують свою національну гордість — Т. Г. Шевченка — діти з с. Македоні Микронського району Київської обл. Завіт: Заповіт вилішила школярка (8 клас) Юлія Місечко. У цій школі, до речі, навчався ректор КНУБА А. М. Тугай

паком і став велетнем у царстві людської культури. Він був самоуким і вказав нові, світлі й вільні шляхи професорам і книжним ученим".

Нічні Тарас Шевченко належить всьому цивілізованому світові. Одним зі свідчень цього є те, що на Земній кулі найбільше пам'ятників споруджено саме йому — кобзареві. Пам'ятники ці стоять на всіх континентах і вказують людям, що є та ж нагода, Україна, яка виродилася в Україну. Але перш ніж тилка такого сина. Але перш ніж перейти у вічність і стати пам'ятником Тарас Григорович сам повинен був пройти шлях земного життя. Шлях цей був дуже важким і трагічним. Народився важким і трагічним. Народився 9 березня 1814 року в селі Моринцях на Черкащині.

Спорт

Плавці звітують

Звершено Перший етап Спортивної команди нашого університету з плавання.

Він розпочався загальноуниверситетськими змаганнями серед студентів першого курсу. Плавали всі спроби подолати у воді 50 м вільним стилем. Відбиралися студенти, які мають хист до плавання або ті, що колись займалися цим видом спорту, – для подальшого тренування у збірній команді КНУБА. Під особливий нагляд підінали студенти, що не вміють плавати. З них було сформовано групу початківців під керівництвом викладача кафедри.

Збірні команди кожного факультету представляли 48 юнаків та 30 дівчат. Перемогла команда санітарно-технічного факультету у складі: (жінки) – О.Шляхова (ТВ-31), А. Середя (ВВ-22), Т. Романова (ТВ-21), А. Шалівська (ЕК-22). Чоловіки: В. Малишенко (ТВ-14), Г. Скіляр (ТВ-13), І. Кочергін (СВВ-12), С. Фомін (СВВ-32), К. Верета (ТВ-32), В. Присяжний (ТВ-33), М. Чистяков (ВВ-31), О. Романов (ТВ-43).

Другі місяця дісталися плавцям будівельного факультету, ГОУТу, III місце – спортсменам архітектурного.

Отже, розгорнуто підготовку до участі у відбіркових та фінальних змаганнях VIII Універсиади 2007 року збірної команди КНУБА з плавання.

Подальших успіхів та гідної спортивної форми нашим плавцям!

Бесіду із тренером з плавання, ст. викладачем С. В. Пехом вела Т. Грудинська, студентка 4-го курсу будівельного факультету, студентка газети.

З власного досвіду

Багато хто з дитинства звик до того, що при захворюванні нас повинен хтось лікувати, і, не замислюючись про причини хвороби, ми шукаємо прості шляхи лікування, твердо віруючи в те, що пігулка може повернути здоров'я та сили.

Такий підхід є небезпечним, бо людина перестає нести відповідальність за свій образ життя, своє здоров'я та здоров'я своїх близьких. Повністю надіючись на допомогу лікарів та найновіші медичні препарати, люди не прагнуть мобілізувати величезні резерви організму, не прагнуть спробувати прийти природним шляхом до видужання.

Стоп-стоп! Тут читач може не зовсім вірно зрозуміти автора. Я зовсім не пропагую самолікування, навпаки – засуджую, але якщо до традиційного лікування додати правильний підхід, остаточний ефект буде досягнутий набагато швидше й якісніше.

Чесно кажучи, не став писати цю статтю, якщо б сам не захворів. Хвороба, яка останнім часом дуже "популярна" та масова в Києві – це кір. Захворіти виявляється дуже просто, навіть не збагнеш, коли ти захворів і хто тебе заразив. "Надзвичайно цікавим" було, прокинувшись вранці, побачити в дзеркалі це незрозуміло-чире обличчя, яке було повністю обсіпане цятками (тепер я розумію відчуття пана Ющенко!); а наступного дня, коли все тіло вказує на те, що ти індианець

Масова та популярна хвороба...

племени дельаварів з якоїсь далекої резервації в Північній Америці і температура підскакує майже до 40°C, стає не до жарти. Але виконуючи всі застереження лікаря та двілячись на добрий та фізично загартований стан організму, мені вдалося швидко та без ускладнень подолати хворобу. Бо саме в якому стані організм, наскільки здатним, спроможним він буде подолати захворювання залежить і кінцевий результат – одужання. Тому дуже важливим в цьому плані є фізичне виховання та правильне харчування... Але хотілося б читачам трохи більше розповісти про цю хворобу.

Кір – гостре інфекційне захворювання, що протікає з лихоманкою, та обсипає все тіло із запаленим слизовисті оболонки очей, ротової порожнини та дихальних шляхів. Збудник – надавичайно заразний вірус, що розповсюджується хворою людиною. Інфекція передається за дрібними краплинками слини, що виділяється при кашлі, розмові. Хаорій є заразним вже з перших днів захворювання (це до висипання) протягом 10 днів. Перенесене захворювання дає імунітет зазвичай на все життя.

Хвороба має 4 періоди. Перший, інкубаційний, період продовжується 10-11 днів без яких ознак захворювання. Другий період продовжується 3-5 днів, протягом яких температура підвищується до 38-39°C, з'являється загальне недомогання, головний біль, сухий кашель, боязнь світла. Людина стає подразненою, погіршується сон, апетит.

Третій період висипання характеризується новим підвищенням температури, погіршенням загального стану та висипаннями: спочатку за вухами, на щоках та на лобі; через декілька годин – по всьому обличчю; наступного дня обсипає все тіло; днем пізніше – кінцівки. Шкіра волога за рахунок посиленого потовиділення. Цей період продовжується 3-4 дні. Четвертий, останній період – одужання, протягом якого висипання поступово зникає, шкіра стає сухою та шолохуваною, температура

нормалізується, загальний стан покращується. Однак в цей період людина ще послаблена, опір до різних хвороб ще дуже понижений. Тому дуже важливим є добути до кінця стаціонарний курс лікування, а вже потім повертатися до повноцінного повсякденного життя.

При перших ознаках захворювання треба покласти хворого в постіль і негайно викликати лікаря. Хоч хвороба й заразна, при правильному догляді за хворим вона не є небезпечною.

Лікування складається (окрім вже призначеного лікарем курсу лікування) в дотриманні дієти та санітарно-гігієнічних правил. Ліжку хворого краще поставити посередній кімнаті, щоб був доступ свіжого повітря; кімнату частіше провітрювати, хворий повинен лежати потилицею до світла. Потрібно забезпечити догляд за шкірою, ротом, носом, очима, в усьому зберігати чистоту. Очі потрібно промивати 4-5 разів в день кип'яченою водою або 0,5-1%-ним розчином борної кислоти, але поки держиться висипання, обличчя не мочити. Важливо відвернути хворого (чи одужуючого) від зараження якоюсь іншою хворобою.

Підготував І. Гудим, студент, ПЦБ-57
Рис. О. Колоградської

Поради на щодень

Даруйте подарунки з любов'ю

Подарунок, як правило, є виявом нашого доброго ставлення до людини і його цінність полягає не лише у його вартості. Щирий подарунок не обов'язково має бути дорогим. Навіть невеличкий букет, подарований з любов'ю, може зворушити до сліз і переповнити людину невимовною радістю. Пам'ятайте, що взаємну симпатію не можна купити подарунком, але з його допомогою цю симпатію можна висловити.

Дуже часто, вибираючи комуся подарунок, ми стоїмо перед дилемою: що подарувати, адже подарунок – річ дуже індивідуальна. Якщо, звичайно, дозволяє гаманець, можна придбати річ, яка знадобиться в домашньому господарстві, чи якусь коштовну прикрасу. Іноді про це можна запитати самого винуватця (якщо ви його добре знаєте і переконані, що цим не образите).

Слід також знати, чого дарувати не варто. В цей перелік входять губна помада, парфуми, натільна білизна. Якщо вам дуже хочеться подарувати гострі предмети чи хрестик, то за них (за народним повір'ям) слід взяти символічну плату, щоб у майбутньому їх власник чи власниця не мали проблем в особистому житті. А от носовички взагалі дарувати не можна.

Подарунок – дуже делікатний вияв людських стосунків, тому не можна його дарувати галасливо. І не треба, щоб про нього знали всі. І вже зовсім не обов'язково в такій спосіб підкреслювати свою щедрість. Справжні друзі роблять одне одному таке свято спонтанно, просто так, нічого, при цьому, не виставляючи напоказ, – ні подарунку, ні вдячності за нього – тоді обидвох наповнює несподівана радість. Тому нехай кожний ваш подарунок буде зроблений лише від щирого серця.

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Прийми моє

Модна молодіжна білизна, фруктово-безшовна

Ще пер модною вважається білизна, яка всеяке її власницю відчуття свободи, оптимізму й вісвітності. Для того вона має бути функціональна, комфортна і стильна. Білі трусики і бюстгальтери є нині речами буденними, так би мовити, на щодень, коли дівчунку-жінку ніщо, крім навчання-роботи не хвилює. Тим же, хто перебімається влаштуванням особистого життя чи бажає на належному рівні підтримувати сформовані стосунки, варто вибирати білизну тоновану. А взагалі актуальними найближчим часом будуть колірні гама від рожевих і лілових до салатого і голубих. Французькі модельєри наймоднішими вважають три кольори: пурпуровий, лійовий і синій. Пурпур, до речі, виглядає не так зухвало, якщо не мережане одкровення. Ліловий, за твердженням психологів, – колір депресії, однак "депресивна" білизна викликає інші емоції. Щодо синього, то він гарно виглядає на блідій шкірі. Отже, економічно на соларії і автосама, не соромимося бути природними!

Італійські ж дизайнери мають свою думку про модну колірну гама білизни. На їхнє переконання, вона складніша й глибша. Колористика молодіжних колекцій стала багатшою завдяки кольорам, які раніше були тільки в чоловічій білизні: маслинного, димчастого, гірчичного. Новинка – білизна, схожа на чорний оксамит. Зверніть увагу на білизну, на якій є веселі фруктові мотиви у формі аплікацій або вишивки – теж модно. А от

бісер, металеві вставки зникають з колекцій, прикраси входять у малюнок, а не виділяються на його тлі.

Молодим модницям варто шукати комфортну безшовну білизну. Крім того, особливо популярними стали бюстгальтери, які надають додатковий об'єм грудям.

З теорією усе зрозуміло, а ось українська дійсність встановлює власні правила. Базарна мода – це китайські шматки, які довше кількох місяців носити не можна. Базарні трусики покриваються "котушками", втрачають вигляд, а синтетичні затягуються, на місці з'єднання шнурочок розлазяться... Вітчизняні виробники задовольняти потреби українців у таких делікатних частинах гардеробу не поспішають. Відома марка нашої білизни "Червона калина" розповсюджує свою продукцію вибірково, й коштує високоякісна річ від неї учетверо дорожче, ніж базарна. Ще однією альтернативою є польська білизна. У крамниці, що спеціалізується на її продажі, не велелюдо. Вся така 35 гривень за трусики й 75 за бюстгальтер не пошкодуєш викласти хіба перед великим святом. Коліори білизни розмаїті, переважно стримані. Є й квіткові вишивки, й мережані... Наші люди, за спостереженням продавців, узимку купують чорну й червону білизна, а влітку – білу й бежеву. Особливо була популярна червона білизна перед Новим роком, адже вогняний Собака любить червоне і гарне.

Джерело: "Аудиторія", Львів.

Не гріх і посміятися

Закон Вейнберга

Кваліфікований фахівець – це людина, яка вдало уникає дрібних помилок, неухильно простуючи до якоїсь глобальної омани.

Теорема про зайвисть

Існування зайвих грошей призводить до появи зайвих людей. Зворотне твердження неправдиве.

Приймка до закону Архімеда

На тіло, занурене в 40-градусну рідину, не діють ніякі закони.

У готелі, в якому поселилися інженер, математик і фізик, виникла пожежа. Інженер вибігає у коридор, бачить на стіні пожежний шланг, хапає його, пускає воду і заливає вогнище. Фізик, швиденько прикинувши об'єм пальних речовин, температуру полум'я, температуру води і пари, атмосферний тиск і ін., наліває з графина у склянку строго визначену кількість води і заливає вогонь цією водою. Математик вискакує у коридор, бачить на стіні вогнегасник, і, радо вигукнувши: "Рішення знайшло!", спокійно повертається у номер...

Головний мозок – те орган, яким ми думаємо, начебто ми думаємо.

Правда, що твій брат-студент працює над якимсь важливим винаходом?

– Правда. Те, що він робить, уб'є телебачення.

– Але що ж це таке?

– Кольорове радіо.

Якщо ви – учений і вас непокоїть зморшки на чолі, радимо скористатися звичайним мильним ласком. Гладке, блискуче чоло – це ще і 15 відсотків додаткового освітлення на вашому письмовому столі.

Новини науки: Російські вчені провели серію дослідів, під час яких з'ясувалося, що від усмішки нікому не стає світліше. Досліди проводилися на лабораторних слонах і маленьких равлячках.

Студентські байки та реальні історії

Іде іспит з математики. Студентка "валить"ся. Її товариш, що вже пройшов це катування, вирішує допомогти: відчиняє двері і радісно кричить їй:

– Оленко! У тебе син народився! Викладач, піднімаючи голову від білета:

– Син?! Син – це добре. Добре – "три"! Давайте залюбовку...

Викладач приймає іспит у студентів. Заходить гарячка студенточка:

– Поставте мені "п'ятірку"!

– Так люди тут за "п'ятірку" кістками лягають!!

– Куди?

Уверечі 31 березня друзі одного студента

постукали в його гуртожитську кімнату і попросили чорну туш. Він, здивований, дав. А в його кімнаті вікно і двері вели на балкон, на який можна потрапити з коридора. Пізніше, коли мешканці кімнати заснули, ці скляні двері й вікно прохачі туші зафарбували нею. Вранці хлопцеві прокидається (уже перше квітня), дивиться у вікно й бачить, що це темно, тож задоволений засинає. І так кілька разів. Підозра в його голові закралася лише о сьомій вечорі, коли він зрозумів, що настільки добре і довго він це ніколи не спав.

Вважається, що американські студенти тулі, законослюбні й т.д. Загалом це правда. Але й серед них трапляються гідні ексземпляри.

...Стенфорд. Письмовий іспит, осіб на ньому 200. Час, відведений на нього, завершується, лектор про це голосно повідомляє. Один хлопець сидить, не реагує, продовжує писати. Лектор повторює це раз, звертаючись уже до цього хлопця персонально. Ніль уваги. Зрештою, лектор каже, що роботу не прийме і спокійно іде. Через півтори години (!) хлопець приходить до лектора в офіс. Прийміть, мовляв, мою роботу. Лектор обурений його нахабством, на що хлопець реагує спокійно: "Так ви взагалі знаєте, хто я такий?!" Лектор, зовсім оторопівши: "Не знаю і знати не хочу!" "От і прекрасно," – каже студент і залишає свою роботу в товсту папку зовнішніх підбіжних зошитів...

Викороб каже студентам-практикантам:

Зараз на будівництво комісія приїде. Що не сталося б, удавайте, що так і має бути.

І ось іде та комісія, аж тут з гуркотом обвалюється стіна будинку.

Один студент дивиться на годинник:

– 10.35! Це ж треба – точно за графіком!

Підбрала Х. Весела

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Надруковано у ЗАТ «ВПОЛ», вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Гаращенко
Адреса редакції: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, ким. 601а, тел. 241-55-35